

РЕШЕНИЕ

№ 6352

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8353** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН) с
адрес [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 25.07.2012г. на
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93-и състав по
нахд № 24852/2011 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) №
Р-10-963 от 09.09.2011г., издадено от заместник председателя на КФН,
ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма],
ЕИК[ЕИК] на основание чл.317, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена
имуществена санкция в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лв. В касационната
жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт,
като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че
съгласно чл.59 КЗ застрахователят е задължен да поддържа информация от
най-различно естество, поради което в обжалваното решение нормата на чл.317,
ал.1 КЗ била тълкувана стеснително. Касаторът претендира съда да постанови
решение, с което да бъде отменено обжалваното съдебното решение на СРС и по
същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № Р-10-963 от
09.09.2011г.

Ответникът по касационната жалба ЗК „У.“ АД, ЕИК[ЕИК] седалище и адрес
на управление [населено място], [улица] оспорва жалбата. Подробни

съображения излага в писмени бележки от 16.11.2012г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за ОСНОВАТЕЛНА.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 25.07.2012г.Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав по нахд № 24852/2011 г. е отменил изцяло НП № Р-10-963 от 09.09.2011г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗК [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.317, ал.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лв. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. А. Д., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но НП е незаконосъобразно от материално правна гледна точка. Районният съдия е изложил правни доводи, че „невярна информация“ по смисъла на чл.317, ал.1 КЗ е тази, която е пряко свързана с финансовото състояние на застрахователя и която е от естество да помогне на КФН при изпълнение на задълженията ѝ по чл.11 ЗКФН. Съобразно това тълкуване районният съдия е приел, че посочването на погрешна дата на сключване на застрахователния договор не е накърнило интересите на потребителя на застрахователната услуга и не е от естеството да доведе до нестабилен, непрозрачен и неефективен застрахователен пазар.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 93-и състав е валидно и допустимо. Касаторът обжалва приложението на материалния закон.

Пред касационната инстанция ЗК [фирма] е представила доказателства за образувано досъдебно производство ЗМ № 15439/2011г. по описа на 06 РУП-СДВР и пр.пр.№ 20042/2011г. по описа на СРП, по повод на което от нея са изискани оригиналите на 39 броя застрахователни полици, сред които процесната застрахователна полица № 05-5-1000785536J за сключена задължителна застраховка „ГО“ със застрахован Р. Г. С.. В представените доказателства липсва отбелязване на конкретен състав на престъпление по Наказателния кодекс, за което е образувано посоченото наказателно производство. Ето защо за съда е невъзможно да извърши преценка относно наличието на основание за прекратяване по чл.33, ал.2 ЗАНН.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция изцяло възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка:

С писмо изх.№ РГ-10-07-118 от 28.12.2010г. зам. Председателят на КФН, ръководещ направление «Застрахователен надзор» е изискал от ЗК [фирма] да предостави в КФН копия от всички сключени в периода 23.12.-27.12.2010г. полици. Документите са предоставени с писмо вх.№РГ-10-07-118 от 03.01.2011г., като заверените копия от всички сключени в периода 23.12.-27.12.2010г.

застрахователни полици наброявали 6600 страници. Посочено е в писмото, че по застраховките «ГО» има полици, в които са допуснати технически грешки. Видно от процесната застрахователна полица № 05-5-1000785536J същата е сключена чрез брокер [фирма] и предоставена в ЗК [фирма] на 27.12.2010г. Поради констатирано поправяне на датата на сключване на договора от КФН изискали копие от застрахователната полица от Р. Г. С.. Представената от него застрахователна полица не била поправена, като датата на сключване на договора бил 27.12.2010г. Тъй като застрахователят бил посочил различна дата на сключване на същия застрахователен договор (23.12.2012г.) бил съставен АУАН №Р-06-224 от 17.03.2011г. и издадено НП № Р-10-963 от 09.09.2011г. за нарушение на чл.317, ал.3 вр. ал.1 КЗ - за предоставяне на невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор. При тези данни по делото касационната инстанция намира, че първостепенният съд е дал правилно тълкуване на материалния закон и не е допуснал визираното в жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.

Законът не е дал легално определение за «информация» или «невярна информация», като урежда в нормата на чл.59 КЗ задължение за застрахователите и презастрахователите за създаване и поддържане на информационна система за изключително широк кръг факти и документи. Финансовият надзор, който осъществява КФН, включва дейността на застрахователите, презастрахователите, застрахователните брокери и застрахователните агенти съгласно [Кодекса за застраховането](#) и на здравноосигурителните дружества съгласно [Закона за здравното осигуряване](#) съгласно чл.1, ал.2, т.2 ЗКФН (ред.Д.в. бр.97/2007г.). по аргумент от правомощията на Дирекция «Застрахователен надзор» по чл.57, т.1 от Правилника за устройството и дейността на КФН съдът приема, че осъществяването на надзор и проверки на място се отнася до спазването на всяка една от разпоредбите на Кодекса за застраховането. В случая самата санкционна норма на чл.317, ал.1 КЗ визира наказуемото поведение - предоставяне на невярна информация. Съгласно Тълковния речник на българския език тълкуването, дадено на понятието «информацията» е «Съобщение, сведение за нещо; осведомяване. Сведения, възприемани и предавани от човека.» Т.е. информацията винаги предполага отразяване на някакви данни от обективната действителност. В конкретния случай данните от обективната действителност не са комплицирани и сложни - съдържащия се при застрахователя ЗК [фирма] екземпляр от застрахователен договор № 05-5-1000785536J има поправка на датата на сключване, тъй като съдържа две покриващи се цифри „23” и „27”. Другият екземпляр от същия договор е с дата на сключване 27.12.2010г. Така при упражняване на надзорните си правомощия чрез изискване на документи касаторът КФН е установил „разминаване между посочената от ЗК [фирма] дата на сключване на договора (23.12.2010г.) и действителната дата на сключване на договора. Следва да се посочи, че с писмо вх.№РГ-10-07-118 от 03.01.2011г. наказаното лице не е посочило конкретна дата на сключване на договор № 05-5-1000785536J, а е предоставило копия от договори. При прегледа на тези копия КФН е констатирана „поправка” на датата на сключване на

договора, но това обстоятелство не е равнозначно на предоставяне на невярна информация. Не е ясно, която е вярната информация - не е изследвано, кога е сключен застрахователен договор № 05-5-1000785536J, и в тази връзка - защо се приема, че ЗК [фирма] е посочила дата на сключване „23.12.2010г.“, а не дата на сключване „27.12.2010г.“, след като двете цифри са положени една върху друга. Предвид сравнителното тълкуване на санкционните разпоредби на чл.317, ал.1 и чл.317а, ал.4 КЗ законодателят е уредил случаи на предоставяне на невярна информация, непълен или неточен запис на информация. Поправката на датата на частен документ, без данни страните, които са го сключили, да не са постигнали съгласие относно съществените му елементи (вкл. дата на сключване) не прави договора недействителен. Т.е. в конкретния случай е налице валидно и действително сключен застрахователен договор № 05-5-1000785536J. Наличието на поправка в екземпляра, съдържащ се при застрахователя, правилно е тълкувано от районния съдия, че не съставлява „невярна информация“ по смисъла на чл.317, ал.1 КЗ, тъй като самият застраховател не е предоставил данни относно датата на сключване на договор 05-5-1000785536J. В конкретния случай не е установено, каква информация е предоставил застрахователя по чл.294 КЗ, поради което констатираната „очевидна поправка на реквизит на договора“ или „разминаване между посочената от застрахователя и застрахования дото на сключване на договора“ не може да се санкционира като „предоставяне на невярна информация“ по смисъла на чл.317, ал.1 КЗ. Като е достигнал до идентични правни изводи районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 25.07.2012г. на СРС, НО, 93-и състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.07.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93-и състав по нахд № 24852/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.